

2-рый.

Vend-il, (vend-til), vend-elle, il prend intérêt, il répond à tout, c'est un galant homme, un savant auteur, quand on a, quand il partira; mon ami (мон-ами), ton état, son arrivée, un enfant, bon appétit, ancien ami, en plein air, j'en ai beaucoup, il n'en a point, en Italie, en hiver, rien au monde.

Българска. Съжзна-та рѣчица *et* (и) не ся съединява съ послѣднѣ-тъх рѣчь, ако и да забирада съ гласнѣх буквѣх *et in* (е вѣнь).

За Ударение-то.

55. Въ Френскый языкъ ударение-то пада всѣгда на най-послѣдний слогъ, къту ся чува равно по другы-ты рѣдны слоگوی. Най-послѣдний слогъ на рѣчь-тъх ся изговаря по-тъжко оть другы-ты. Н. пр. *âmour* (амурь), *carnevâl* (карнавълъ), *sat-ménçõns*. Трѣба да пазимы що-то никакъ да не изговарямы двое-сложны-ты рѣчи съ *trois* или пѣкъ трое-сложны-ты съ *dactil* къту: *pârlõn*, *âvèz*, *pârlèz-vous*, *âvèz-vous* нѣ *ârlõn*, *âvèz*, *pârlèz-vous*, *âvèz-vous*. Кога-то двѣ или повече рѣчи ся съединявтъ къту една рѣчь, тогыва ударение-то пада на ай послѣдний слогъ. н. пр. *jé n'ai päs*, и никакъ *jé n'ai päs*.

VII. Раздѣлѣние рѣчи-тъх по слоگوی и съединяване

крайна-та буква съ послѣднѣ-тъх рѣчь.

(Виж. пр. 53 и 54!).

56. Всѣка рѣчь, оть колко-то слоگوی ся състон, казва ся тол-ко-зы-сложна. Рѣчи оть единъ слогъ: *monosyllabes*, оть два: *disyllabes*, *trisyllabes* и *polysyllabes*.